

Zona de nidificació d'orenetes

Alella

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Rambla Àngel Guimerà, 70

Coordenades:

Latitud: 41.49473
Longitud: 2.29597
UTM Est (X): 441235
UTM Nord (Y): 4593918

Classificació

Número de fitxa 08003 - 405
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Llei 22/2003 de 4 de juliol de protecció dels animals (DOGC 3926).
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 1441001DF4914S
Fitxes associades:
[La Vinícola](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 01/06/2011 - 02:00

Descripció

Colònia formada per un centenar i mig de nius d'oreneta cuablanca (*Delichon urbica*), els nius de les quals estan construïts en el ràfec de l'edifici de la Vinícola d'Alella. Es diferencia de les altres orenetes europees pel seu carpó blanc. Les parts inferiors són blanques i el cap, l'esquena, les ales i la cua són d'un color negre

blavós. Les potes i els peus són curts i emplomats de color blanc.

Les orenetes més joves, poden tenir un color grisós pels costats del pit que es va tornant blanc a mida que esdevenen adultes.

El niu que construeix, té una forma hemisfèrica, amb una obertura circular normalment situada a la part superior. Aquesta obertura tan petita permet defensar el niu d'intrusos i evitar que l'ocupin altres ocells com els pardals. Tan el mascle com la femella s'esmeren en la seva construcció amb continus viatges a les rieres i rials on troben el fang necessari per bastir el niu. Quan plou es pot observar a altres orenetes ajudant a la construcció de nius. De fet aprofiten el fang que els proporciona la pluja i al mateix temps eviten a altres parelles d'orenetes una pèrdua de temps i esforços inútils.

Les boletes de fang es barregen amb la saliva que ho transforma en una mena de ciment. Mentre que d'altres transporten els materials, la futura mare va donant forma al niu i el poleix fregant les seves plomes de manera a eliminar qualsevol esperitat que pogués ferir els petits un cop sortits del niu. La terra utilitzada es barrejada amb palla, etc. que enforteix les parets del niu; a l'interior s'hi col·loquen quantitats importants de plomes. Els observem per sota d'una teulada, en balconades amb mènsula, volanderes, bigues de fusta, i també en penya - segats. La proximitat de terrenys agrícoles per trobar el fang necessari per a la construcció dels seus nius, la proximitat de basses i safareigs per trobar aliment, afegit a la bona convivència entre homes i orenetes fa que aquestes continuïn generació darrera generació a tornar al mateix edifici per nidificar.

Història

A diferència de la seva cosina, l'oreneta vulgar (*Hirundo rustica*), no es troba al continent americà. Durant l'època de cria la podem trobar repartida per tot Europa, l'Àfrica Nord-oest, l'Àsia Central, la meitat Nord d'Àsia amb l'excepció del Nord de Sibèria. A la tardor emprenen el viatge cap a l'Àfrica sub-sahariana i la Península de Malàisia, les dues grans regions d'hivernada. A Catalunya nidifica al 95% del territori, i comença a arribar a la segona quinzena de març inicien el seu retorn a finals d'agost tot i que hom acostuma a veure'n fins a la primera quinzena de novembre.

L'oreneta cuablanca s'alimenta d'insectes voladors: mosques, mosquits i pulgons que a diferència de l'oreneta vulgar són caçats durant el vol a molt més alçada.

El seu règim alimentari i els beneficis que comporten a l'home han desembocat en la protecció legal de l'espècie, tant a nivell nacional, com estatal i internacional.

Bibliografia

ANDINO, Héctor et alii (2005). Atles dels ocells nidificants del Maresme. Andino, H; Badosa, E; Clarabuch, O i Llebaria, C. editors. Barcelona.

ARDLEY, Neil (1979). Las aves. Editorial Fontalba. Barcelona.

BOSCH MARTÍNEZ, Laura (2005). Primer cens dels nius d'oreneta vulgar (*Hirundo rustica*), Cabrils (El Maresme). Inèdit.

